

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

KÖZLÖNYE.

Bizottsági felügyelet alatt szerkesztik:

TIMÁR KÁROLY és SZABÓ SÁMUEL.

Az előfizetési díjak
bérmentesen
a gazdasági egyesület titkári
hivatalához,
a lapot illető küldemények
a szerkesztőséghez
(Kálmonostorútea 57 sz.)
czímzendők.

MEGJELEN
minden hónap közepén
és végén
legalább 1 iven.

Előfizetési díj:
1869. ápril—decemberre:
Egyleti tagoknak 1 fr. —
Nem tagoknak . 1 „ 60.

Felügyelő bizottság: Paget János elnök; Berde Áron, b. Huszár Sándor, Kócsi Károly, Mina János,
Nagy Ferencz, Szentgyörgyi József.

Viszszapillantás.

Tegyünk úgy, miként új évkor a jó gazda szokott, ki körülnézi, számbaveszi gazdaságát; rendez, számít, tervez.

Ha végig pillantja t. olvasó közönségünk az „Erdélyi Gazda“-nak lapunk mai számához mellékelte tartalomjegyzékét, meggyőződhetik, hogy körülményeinkhez képest igyekeztünk feladatunkat: „az erdélyi közép birtokú osztály számára lehető népszerű nyelven irt tanuságos gazdasági lap szerkesztését“, — megoldani; s ha ezt egyszerre, minden irányban egyenlő lépést tartva nem tehetjük: oka az idő és tér szűkében s a közönség nem egészen kielégítő részvételében fekszik.

Kilenc hónap: alig elég a tájékoztatásra; két hetenként 1—1½ iv: alig elég a legszükségesebb közlemények befogadására; pedig gyakrabban és többet adni 300 egynehány előfizetővel lehetetlen

A lap tartalmára nézve: két út állott a szerkesztőség előtt. Egyik, hogy: állapítsa meg előre minden szám főcikkeinek tartalmát, s állandó munkatársaival megkészítetve; első sorban ezeket közölje; másikat fordítson fő figyelmet az olvasó közönségtől bejövő dolgozatokra, s a szerkesztőség — a mennyiben lehet — csak ezek rendezésére, s kiegészítésére szorítkozzék. Az utóbbit követtük, s fogjuk követni jövőre is, mert meggyőződésünk szerint: az a lap elégíti ki leginkább a közönség igényeit, mely ennek napi szükségeiből növi ki magát; az a legjobb lap, melynek legtöbb dolgozó társa van.

A mi egyes rovatainkat illeti: kiváló helyet foglalt el a csak most alakult k.-monostori tanintézet, mint gazdasági érdekeink egyik legszükségesebb és czélszerűbb eszköze; továbbá — úgy hisszük — minden méltányos bírálót kielégíthetnek a szőlőtenyésztés és borászat, a gyümölcs-tenyésztés és gazdasági tudósítások rovatai.

Az utolsóért szives köszönetet mondunk vidéki levelezőinknek, becses közreműködéseiket jövőre is, mentől gyakrabban kérjük. Hasonlólag fogadják köszönetünket öszves munkatársaink.

„Adjon Isten minden jót az új csztendőben!“

Szerk.

Erdélyi gazdasági egyesület.

X.

(Folytatás és vége).

5. Egyesületünk közlönye az „Erd. Gazda“ apr.—dec. bevételei és kiadásairól tett részletes kimutatás helyben hagyatik, általános rovatai a miniszteriumhoz intézendő folyamodványhoz melléklendőknek határozattak.

6. Indítványozza a lapszerkesztőség, hogy a választmány igyekezzék az egyesület lapja számára vidékről is mentől több tudósítót és munkatársat megnyerni, kiknek közreműködésével, a termények, munkadíj árának változásait, az országos vásárokról szóló kimutatásokat rögtön, — a házi állatok, gazdasági növények állapotáról, a termés mennyiségéről szóló jelentéseket bár évnegyedenként egyszer a gazdaközönség tudomására lehessen juttatni; az ily tudósítók fáradsága lapunk egy-egy tiszteletpéldányával méltányoltasék. A szerk. eddigi felszólításainak kevés eredménye volt.

Köztudomásu levén az ily szerű tudósítások és statisztikai adatok országos fontossága, egyesületünk választmánya az indítványt helyesléssel fogadja; ezenfelül hivatalosan felkéretni határozza a megyék, székek, vidékek, királyi városok testületeit, sziveskedjenek a közérdek iránti tekintetből a rendelkezésükre álló és jutó oly adatokat, melyek a fentebbi rovatok alá esnek, s a gazdaközönségre nézve fontossággal bírnak, lapunk utján való közzététel végett, az erdélyi gazd. egyesület. választmányával időnként közölni.

7. Indítványoztatik, hogy lapunk általán minél szélesebb körben terjesztése mellett, irányozza közelebről oda működését a választmány, mikép főleg egyesületünk tagjai részesítésék vállalatunkat nagyobb pártfogásban; erre nézve czélszerű lenne, rábírní őket, hogy rendes tagsági díjaik mellé csatolnák évenként az „Erd. Gazda“ ugy is nagyon mérsékelt előfizetési árát, s így minden tag lenne egyuttal lapunk tényleges pártolójává is. — Választmány helyesli ugyan az elvet, azonban e tárgyról ily irányban intézkedni, hatáskörén kívül esőnek s így a közgyűlés elé tartozónak tekinti; mindamellert megbizizza Nagy Ferencz és Szabó Sámuel tagtársakat, hogy erről készítsenek javaslatot és terjeszszék a közelebbi közgyűlés elébe.

8. A nagymlgu földm. ipar- és keresk. miniszt. megküldi kiadott „közleményei“ 2-dik évi folyamának II-ik füzetét Magyarország borászatáról. Köszönettel fogadtatván, könyvtárba tétetik.

9. A keszthelyi m. kir. gazd. fels. tanintézet igazgatósága megküldi 1869/0. értesítvényét Köszönettel vétetik.

10. Olvassatik a földm. ipar- és keresk. miniszt. leirata, hogy egyletünk közölné kebeléből azon szakférfiak nevét, kik az egyesült német kertészeti egyletek Erfurtban székelő elnöksége által kiadandó „tenyészet-táblázatok“ (Vegetations-Tabellen) összeállításában közreműködni képesek és készek.

E czélra Kócsi Károly és Nagy Ferencz kolozsvári tanárok ajánlatnak fel.

11. Dobokamegye főispánjának a megye 8 járásából a tavaszi vetésekről közölt termény kimutatása a földm. miniszt. illető szakosztályához küldessék fel.

12. Pataki Miklós tagtárs jelentése, hogy mint a lótenyésztő-bizottmány kültagja — betegsége miatt — hivatalos megbízásaiban tavaszig el nem járhat. Tudásul vétetett.

13. Egyleti ügyvéd Tompa Károly átteszi Csulai Albert egyt. tag 1859/0. évre eső 6 évi r. díj hátralékát 37 frt. 52 krt.

Tudásul vétetvén, pénztárba tétetik.

14. Az ismeretterjesztő szakosztály elnöke M. Nagy Elek ur jelenti, hogy nevezett szakosztály működésének sikeresebbé tétele és könnyítése végett, miután az egylet lapja megindításával s egy külön lapbizottság felállításával az ismeretterjesztő szakosztály hatásköre e bizottsággal megosztva, sőt mintegy arra átruházva van — nevezett szakosztály oszlattassék fel. Végre saját személyére nézve kéri a választmányt, hogy őt — hivatalos teendőit tekintve véve — a szakoszt. elnökségétől mentse fel.

Gazdasági egyletünknek megerősítés végett felterjesztve levő új alapszabályaiban, egyik pont tüzetesen rendelkezvén a szakosztályok újraalakításáról, a tett jelentést mint különben is a nagy gyűlés jogkörébe vágót, a választmány ezúttal nem tárgyalja; a szakelnök lemondását méltánylatlalt és sajnálattal tudomásul veszi.

15. Indítványoztatik, hogy Kodolányi Antal tagtárs és a monost. gazd. tanintézet igazgatója kéressék fel és nevezessék ki az „Erd. Gazda“ lapbizottsági tagjául. Közhelyesséssel fogadtatik fölkerült tagtárs azon nyilatkozatával együtt, hogy e téren eddig szerzett tapasztalatait és közreműködését az egylet érdekében mindenkor és mindenben szívesen felajánlja.

16. Kodolányi Antal az általa szerkesztett „Gazdasági Zsebnaptár“ 1870-ik évi folyamának egy példányát a könyvtárnak adományozza. Köszönettel vétetik.

17. Titkár bemutatja Stein János könyvkereskedő

számláját 86 frt. 70 krról az egylet számára 1869-ben megrendelt lapok és folyóiratokért. Kifizetése elrendeltetik.

18. Titkár bemutatja Demjén László könyvkereskedőtől áttett Dr. Entz „Populäre Anleitung zum Betriebe des Weinbaues“; „Petzwall „Kézikönyv mezei gazdák, gépészek sat. számára“; Wagner L., „Gazd. műszaki vegytan“; Kodolányi, „Gazd. Zsebnaptár“ cz. műveket. — Könyvek vásárlására határozott készlete egyleti pénztárunknak kimerítve levén, jelen évben könyvvásárlásra több pénzt nem fordíthat.

19. Titkár előadja, hogy a köztelken termett szénát a k. monost. gazd. tanintézet igazgatósága ajánlkozik megvenni. — Az átadással és árának meghatározásával Nagy Ferencz, Szentgyörgyi József és Filep István bizatnak meg.

20. Titkár kéri a választmányt a gyökeres szőlőveszszök árának meghatározására; — az asztali fajoknak drbjá 5 krtban, a borszőlőknek 1000-re 15 frtban állapítatik meg.

21. Szentgyörgyi József tagtárs ajánlja Kutcera csehországi gépész most hozatott, s nála jelenleg működésben levő kézi cséplőgépeinek megtekintését. Bizottmánykép Kodolányi Antal és Timár Károly küldetnek ki.

22. Jegyzőkönyv hitelesítésre Szabó Sámuel és Timár Károly tagok kéretnek fel.

Farkas A. h. titkár.

A népszámlálásról.

Sorainkkal csaknem egyidőben (január 3-kán kezdve) kopogtatnak be a t. közönséghez a népszámlálók. Tudjuk, hogy e lap értelmes olvasói mindnyájan értik és érzik az öszveírás hasznát és fontosságát; nem így a köz-nép, mely közt ők élnek.

Tapasztalatból tudom, mily óvakodó félelemmel zárkozott el a közelmúlt években a nép minden statistikai tudakozódás elől. „Mennyit készít kend ebből s ebből esztendőnként?“ kérdők; „hát a mennyit lehet uram! hol többet, hol kevesebbet“. Egyenes feleletet nem adott; félt a „megfinánczolástól“.

Az ország értelmiségének föladata: megértetni a köz-néppel, hogy ez a mostani népszámlálás nem olyan, mint az eddigiek; most mimagunk számláljuk meg magunkat önmagunk számára. Vagyunk felett népképviselőink öröködnék, kik a meglevő terheken csak úgy könnyíthetnek, ha egyfelől új keresetforrásokat nyitnak; másfelől, ha a meglevőt igazságosabban oszthatják szét. Mindkettőre s még sok egyéb czélra is, ez az öszveírás nélkülözhetetlen.

Milyen gazda lenne az, ki ösz végével nem számlálná öszve házi állatait, hogy tudhassa: mennyi takarmányról gondoskodják a téli hónapokra?...

Az öszveírás ellen a vidéki nép közt uralkodó előítéletnek tehetségök szerinti oszlatására akartuk sorainkkal e lap olvasóit figyelmeztetni.

— a —

T Á R S A L G Ó.

Levelezés.

Hegyalja, decz. 22-én 1869.

T. szerkesztő ur! Becces fölszólítása következtében van szerencsém ez alkalommal tudósításomat a következőkbe foglalni:

Ha Erdély gazdái nem elég figyelmesek hazájok, s illetőleg vidékük égálji viszonyaira s azon legfontosabb körülményre, mely szerint, mondhatni, a természet jelöli ki azon irányt, melyen haladni kell, és azon üzletágot, mely jövedelmet ígér; akkor megtanít minket gazdálkodni a vasút.

Erdélyi vasútunk már eddig is arról győzött meg, miként hazánknek kiválóan a hústermelés nyújt legbiztosabb jövedelmi ágat. S míg a gazda, a marhatenyésztés által egyfelől biztos készpénz jövedelemre tetszen szert, másfelől bámulatosan gyarapítja gazdasága őseréjét. A marhatenyésztés kapcsolatban van a takarmány-termeléssel, a takarmány-termelés pedig lelke a gazdaságnak, mert trágyát nyújt, a trágya pedig a gazdaság aranybányája.

Vasútunk sok szarvasmarhát, sertést és szeszt szállított Pest felé, egyebet mondhatni nagyon keveset, ezenfelül még paszulyt szintén sokat vittek ki.

A szüret a Hegyalján sem felelt meg a várakozásnak, mert mondhatni csak $\frac{1}{3}$ -ad termésünk volt. Minőségre nézve azonban jobb a múlt évinél. Folyó ára a mustnak 1 ft 10—30 kr. volt. Jelenleg már 1 ft 40—50 kron is fizetik seprő nélkül. Olcsó boraink csak elkelnek, de a kitűnő 1866-beli termésnek csak 3 fton számítva vedrét, sem akad vevője.

Örvendetes jelenség borászatunkra nézve a Kolozsvártt közelebből tartott bor-próba, (lásd 17. sz.) s vigasztaló azon körülmény, miszerint sok olyan bor van hazánkban még, mely a versenyt kiállaná a külföld drága boraival, csak hogy — fájdalom — ezek ismeretlenül szerénykednek egy-egy pincze fenekében. Rüdesheimi borászatunknak, midőn megmutattam borainkat, különösen a 66-beliek tetszettek meg nagyon, s azt állítja, miként a versenyt bizonyosan kiállanák a rüdesheimi borokkal. Mindent el kell követnünk, hogy boraink hír-névre vergődjenek, és piacot kell azoknak találni, hol kezdetben, csekély haszon mellett is, activ-kereskedést folytathassunk. Egy ily becstületes üzlet okvetlen sokat emelné gazdaságainkat.

A tél nálunk még nem mutatta be magát ünnepies diszöltönyében. Enyhe idők mellett a szőlőben homlitást, rokkantást és rajolirozást folytatunk. Őszvetéseink között jobbak a késői vetések, mint a koraiak. Idő elég volt arra, hogy gazdáink minden vetést bevégezhesse.

Albert Elek.

Lapszemle.

Ujabbban is melegen ajánljuk a gazdaközönség figyelmébe szaklapjainkat, melyek az „Erdélyi Gazda“ 6-ik számában az 57-ik lapon egybeállítva láthatók. Rövidség okáért olvasóinkat oda utalva, itt csak a bekövetkezendő változásokat említjük meg:

A „Gazdasági Lapok“, az országos magyar gazd. egyesület közlönye, új évvel XXII-ik évfolyamát kezdi meg; megjelen hetenként egyszer, $1\frac{1}{2}$ nagy iven; szerk. Korizmic s László és Morócz István; új évtől kezdve hirdetések is vesz fel, s háromhasábos garmond sor egyszeri beiktatásáért 5 új krt számít, bélyegdíjt 30 kr. külön.

Az országos kertészeti muzeum igazgatója, Girókuty P. Ferencz által már 5 év folytán sok ügyességgel szerkesztett „Kertészgazda“ új évtől kezdve a „Gazd. Lapok“ társ-lapjává lesz. s mint ezek külön melléklete jelen meg Girókuty szerkesztése alatt, hetenként egy nagy $\frac{1}{2}$ iven. Előfizetési díj mindkét lapra együtt egész évre 10 új frt; lehet azonban külön csak a „Kertész Gazda“-ra is előfizetni, de csak egész évre 4 frtjával.

Egyveleg.

Előfizetési főhívásunkat mai számunkhoz mellékeljük; ajánljuk a t. közönség figyelmébe. Az

előfizetés módjára nézve: legkényelmesebb és legolcsóbb, ha azt olvasóink postai utalvánnyal teszik.

* A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara tudatja, hogy a m. k. pénzügyminiszter az iparvállalatok felsegélyezésére 4 millio frtot bocsátott a következő pénzüintézetek: a magyar általános hitelbank, a pesti első takarékpénztár, a pesti keresk. bank, az angol magyar bank, a franko-magyar bank, a pesti iparbank, a fővárosi takarékpénztár és a budai ipar- és keresked. bank rendelkezésére.

Azon iparvállalatok, melyek kellő biztosítékot nyújthatnak s a kölcsönben részesülni akarnak, folyamodjanak az említett pénzüintézetek valamelyikéhez; melyek a segélynyújtást egészen saját belátásuk szerint intézik, mivel a kormány csak azt kötötte ki, hogy a rendelkezésre adott öszvegből kizárólag iparvállalatokat gyámolitsanak.

* Egy kézi cséplő gép Kutcera csehországi gépész-től, működik Sz. J. kolozsvári birtokosnál, mely jelen voltak nézete szerint már a végtelen csavarra alapított rendszerénél fogva — a nagy kopás miatt — céliránytalannak látszik. Naponként 6 ember közreműködésével csak 9 kalongyát ver ki. Előnye lehet, hogy kis helyen, a csépléshez különben nem értő egyéneket is alkalmazhat az ember melléje. Ára 100 fr.

* Az erdély-oláhországi vasutak összeköttetésére nézve gr. Andrassy miniszterelnök s az oláh kormány részéről Cogalniceanu miniszterrel tartott értekezlet kedvező eredményre vezettek. Az oláh kormány ugyanis beléegyezik a Brassó-Galacz közti összeköttetésbe, ha a magyar kormány viszont a Temesvár-Turnu-Severini vonalt létre hozza.

* A nov. végén hullott nagy hó több napi esőzés miatt elolvadt, s folyóinkat átalán áradásba hozta. A két Szamos Déésnél $\frac{1}{4}$ mértföldnyire borítá el a tért; a közlekedés Beszterezs és Nagy-Bánya közt fennakadt; a déési kertek nagyrészt vízzel voltak elboritva; több szarvasmarhát, lovat hozott magával az ár. A Sajó is több gátat és hidat megrongált. Hasonlólag dühöngött a Kőrös nálunk és Biharmegyében, s a közlekedést sok helyt meggátolta. A Királyhágón túl is az árvíz sok kárt tett.

* A marhavész Hunyadmegyében Alsó-Bautzáron kiütött s ugyanazon megyében Klopotivára is elterjedt, és jelenleg két helységben uralkodik; hol is 2344 darabra menő összes marhalétszámból 30 vészes telken 61 db. nagy szarvasmarha betegedett meg, melyből 9 meggyógyult, 38 elhullott, 1 lebunkóztatott, 13 pedig további állatgyógyrendőri felügyelet alatt maradt. A vészragály tovább terjedésének meggátolása végett a vészszabályokat egész terjedelmökben életbe léptették, s lehető legnagyobb szigorral tartják fenn.

* A marhavész tovább terjesztése legyek által. Azon kérdést, vajon képesek-e a legyek a marhavészt okozó mérget egészséges állatokra átvinni s ezekben oltani, Raimbert kísérlet által iparkodott eldönteni. E célra legyeket üvegharang alá zárt, s marhavészben elhullott állatok húsával táplált, s aztán megvizsgálta, hogy vajjon maradt-e valami annak nedvéből testükre tapodva; később ezen gyanus legyeket beoltotta a kísérletre már kiszemelt állatokba. Raimbert továbbá azt is megvizsgálta, hogy ha a beteg állat véré, vagy a ragály-anyagot az egészséges állat bőrére rakják, innen behatolhat-e a keringő vérbe. A kutatás eredménye ez:

1.) nagyon valószínű, hogy a csipőlegyek a ragály-anyagot nem szállítják tovább, ellenben a melyeknek fullánkjok van, csak saját mérgöket oltják az állatokba.

2.) a marhavésztes állatok húásával táplált legyek képesek a ragályt tovább vinni és más marhák bőrre lerakni.

3.) a dögméreg, mely az állatok bőrre lerakott, ennek rétegein keresztül hatolhat.

* A kolozsvári nyomdákrol olvasóink a vidéken azt hiszik, hogy ezek kellelőleg felszerelvék s bármi nemű nyomtatványt — ha árát becsületesen megfizetik, s alkalmas papírt adnak hozzá, — csinosan ki tudnak állítani; miként lapunk is bizonyítja. Kolozsvár város képviselő testülete azonban itt helytt másként vélekedik s egyik közelebbi ülésében a Jakab Elek által dolgozott „Kolozsvár város történeté”-re nézve azt határozta, hogy ezt csak Pesten, vagy Bécsben tudják kellelő díszszel kiállítani? . . . mert — a lyceum nyomda igazgatójára Jakab E. haragszik; Stein nem merete elvállalni a mű kinyomatását, sőt a kolozsvári nyomdák képessége ellen szavazott — nehogy megharagudjanak rá; Gámán talán nem félt volna a haragtól, de nem akart ezen egy műért ezúttal új betűket hozatni. Ha mi magunk ily méltánytalanul ítélünk saját iparunkról: miként ítéljenek aztán mások?

Időjárás.

December hó borongó, hűvös idővel és a légsulymérő alacsony állásával kezdődött. 1-én borongó, délkeleti szél lengése mellett a hőmérő a fagypontra alól fél R. fokkal állott. 2. és 3-án borult; a délkeleti szél erős délre változván, 4-ére éjjel esőt hozott; a lég középhőmérséke $+ 5$ R. fokot tett. A déli szél nyugatira és éjszaknyugatira fordulván, estvére feltisztult, azonban 5-én reggel köd képződött, mely délfelé keleti szél lengése mellett felszállván, estvefelé az ég újra kiderült. 6-án reggel borongó, a keleti szél száraz hideg éjszakeletire változott, mely a légsulymérő igen magas emelkedését okozta, mire egymásután több derült, hideg nap következett. A hőmérő 9-én reggel, a fagypontra alól, 7 és $\frac{2}{10}$ R. fokot jelzett. A szél iránya ingadozott, reggel nyugatról, délután keletről lengett. 10- és 11-én derült, hideg és száraz idő; a hőmérő reggelként 7, délben 12 órakor 1 és fél, estve pedig 5 R. fokot mutatott. 12. és 13-án derült, hideg idő, a légközhőmérsék 4 R. foknyi vala. 14, 15 derült, szép idő.

A légsulymérő állása 0 fok hőmérsékre szállítva, 1—6-ig folyvást növekedett: 320,95 p. v. — 331,76 p. von. 6-tól 12-ig 5 par. vonallal csökkent. 13-án 325,97 p. von. állott. A túralalgó szél iránya e hó első 3 napján a délkeleti, a többi napokban a keleti vala, mely 1-szer északra, 1-szer délre, 4-szer északnyugatra változott.

Decz. hó második felében többnyire enyhe, borult és kellemetlen idő járt. 16-án reggel és estve sűrű köd képződött, mely 17-én éjjel felszállván, reggel a láthatár rövid időre kiderült, délben azonban újra beborult és estvefelé délkeleti széllel kevés eső esett. 18-án a szél éjszaknyugatira változván, délután egy keveset havazott, mire 19-én reggel kemény fagy következett, a hőmérő a fagypontra alól 7 R. fokot jelzett. Az éjszakai szél ismét délkeletire fordulván, 20-án reggel, valamint délután is, kevés esőt hozott, mely a csekély $\frac{3}{10}$ R. foknyi légmérséklet folytán meg is fagyott. 21-én enyhe, borult idő. 22-én szinte borult, estvefelé sűrű köd képződött, mely 23-án délfelé felszállván, borongó időt okozott. 24- és 25-én borongó, reggel és estvéként $+ 2$, déltájt $+ 8$ R. foknyi szelid idő. 26-án egész nap nyugati szél lengett, mely éjjel erős délkeletire változván, 27-én reggel kevés esőt hozott. A szél éjszaknyugatira, majd ismét keletire fordulván, 28-kán reggel a láthatár szépen kiderült, a hőmérő $+ \frac{6}{10}$

R. fokot jelzett; ritka szép tavaszi napunk volt, délben 10 R. fok meleggel. 29 borult. u. esni kezd, estve 9 órakor néhány villámlást láttunk. 30-án feltisztult

Az uralgó szélirány e hó második felében a délkeleti volt, mely 6-szor nyugatira, és 3-szor északira változott. Egészen derült nap a hó lefolytában volt: 9, borongó: 10, borult: 12. Az összes csapadék 8 par. v. magasságot ért.

A légsulymérő állása 0 fok hőmérsékre leszármaztatva, 17-én estve: 320.16 par. v. aztán 20-ig 3 vonallal emelkedett, 20—27-ig újra jelentékenyen csökkent: 323.11—316.21 par. von. azóta újra emelkedik.

Piaczi árak.

Hétivásár Kolozsvárrt, decz. 20- és 23-kán 1869. Az árak nagyvéka után számítva. Tisztabuza 2 ft 21—40 kr; elegyes 1 ft 40—52 kr; rozs 1 ft, 1 ft 15 kr; árpa 85—95 kr; zab keresett, 70 kr; törökbuza, régi termés 95 kr, az új 85 kr; pityóka 40 kr; fuszujka 1 ft; borsó kevés, 1 ft 10 kr; 1 pár lúd soványan 1 ft 80 kr; 1 pár récse 75—80 kr; csürkének párja 30—40 kr; gyümölcs nem volt; murók vékája 50—55 kr; petrezselyemnek 1 ft; épületfa a kedvezőtlen idő miatt nem volt; tűzifa is kevés, főleg 20-án, 1 kis szekér 3—6 ft; hosszú öle 25 ft; 1 mázsa széna 1 ft; a szalmának 40—50 kr. Mindkét vásár gyengéző mondható; kivált 20-án a fagyos és sík út nagyon megakadályozta a szarvasmarhával való közlekedést.

K-Fejérvárrt, december 15—16-án lefolyt országos vásár alkalmával a következő árak voltak: Aradi kereskedők a félhizott ökör párját 230—280 frton fizették. Apró marha nem volt keresett, valamint ló sem. Tisztabuza 1 frt 50—60 kr., rozs 90—100 kr., törökbuza 68—70 kr. erdélyi kis vékával. A jó széna 15—20 frt szekerenként. Marhahús fontja 19 kr., sertéshús 20 kr. Albert E.

Brassóban a buza ára november utolsó felében sokat emelkedett; 4 kisvékás köble 6 frt 60 — 7 frt közt járt. Különös emelkedést mutatott még főleg a törökbuza nov. 20- és 21-én, elanyyira, hogy köblét reggel 3 frton, délfelé már 3 frt 40 kron fizették, s azóta is 3 frt 30—40 kr körül ingadoz; kínálat igen csekély. Rózsa köble volt 3 frt 60—70 kr; zabé 2 frt. (R. A.)

Hétivásár Brassóban dec. 3-án 1869. (Nagyvékával). Tisztabuza 1 ft 78 kr. 2 ft 14 kr; kétszeres 1 ft 50 kr; rozs 1 ft 10—1 ft 20 kr; árpa 1 ft 10—20 kr; zab 65—70 kr; törökbuza 1 ft 10 kr; köles 1 ft 20 kr; borsó 2 ft; fuszujka 83 kr; pityóka 50 kr; lenmag 1 ft 34. kr; marhahús fontja 17, disznóhús 22, juhhusnak 14 krt 1 mázsa fagygyu 24 frt.

Hétivásár Brassóban, 1869. dec. 17. Az árak nagyvéka után. Tisztabuza 1 ft 78 kr, 2 ft 20 kr; kétszeres 1 ft 70 kr; rozs 1 ft 15—20 kr; árpa 1 ft 14—17 kr; zab 68—70 kr; törökbuza 1 ft; köles 1 ft; borsó 1 ft 75 kr; lencse 1 ft 60 kr; fuszujka 84 kr; pityóka 47 kr; lenmag 3 ft; marhahús fontja 17, disznónak 22, juhhusnak 14 kr; fagygyunak mázsája 24 frt.

Nyílt posta. Holy szüke miatt jövő számunkra marad.

TARTALOM: Visszapillantás. — Választmányi ülés dec. 6 (vége). — A népszámlálásról. — Társalgó: Hegyaljai levél. — Lapszemle. — Egyveleg. — Időjárás. — Piaczi árak.

Felelős szerkesztő: SZABÓ SÁMUEL.